

Goedenavond mevrouw Quist,

*Uw Te Gast-artikel in de LC van vandaag (03 oktober) is mij uit het hart gegrepen. Ook ik stoor me mateloos aan dit tutoyeren. Regelmatig reageer ik hierop naar bedrijven toe, zowel telefonisch als via E-mail. Via dit laatste medium nog nooit een reactie terugontvangen. Telefonisch is er begrip, maar ze begrijpen het veelal niet. En er verandert ook niets. Ik ben erg blij met uw artikel en ik hoop dat er veel meer aandacht aan wordt besteed. Wat zou het fijn zijn dat dit een opstap is naar meer besef naar een gezond stukje respect naar elkaar toe. Dank voor uw artikel, ik hoop dat het navolging vindt, Met vriendelijke groeten, W. V. Sexbierum**

Geachte mevrouw Quist,

*Ik lees net het door u geschreven artikel in de rubriek "Te Gast" in de Leeuwarder Courant van vandaag. Ik kan niet anders zeggen dan: "Het is mij uit het hart gegrepen". Het ongevraagd tutoyeren vind ik respectloos en vaak betuttelend. Hartelijke groet, R. de V Oosterwolde frl.**

Geachte mevrouw Quist,

Ik val gelijk maar met de deur in huis: wat een fantastisch artikel had u vandaag in de LC. Het is mij al jaren een doorn in het oog: het popie jopi gedoe in dit land. Mijn bank, de Rabobank, waar ik vroeger werkzaam was, is er ook mee begonnen. Ik heb de directeur van de bank daarover aangesproken. Inderdaad zijn reactie: we willen een nauwere band met onze klanten. Wat een kletsboek !! Temeer omdat de fysieke contacten met de klanten steeds verder worden afgebroken. Men sluit maar kantoren en wil je een advies dan maar via de computer. Het gekke is trouwens dat ik zo nu en ook weer brieven van deze bank krijg in de "u"-vorm, dus men is daar niet erg consistent.

*Was getekend en met een vriendelijke groet, Evert D. Damwald**

**) De achternamen zijn weggelaten i.v.m. de privacy.*